

PAIX LITURGIQUE

Newsletter 40 objavljen dana 23 prosinac 2016

Dao Bog da tradicionalna misa cvjeta u Crkvi!

Peto međunarodno hodočašće Summorum Pontificum u Rim završilo je vrlo lijepom propovijedi mons. Alexandera K. Samplea, nadbiskupa Portlanda u Oregonu, povodom svetkovine Krista Kralja. Radosni smo što vam možemo darovati prijevod te propovijedi u ovo vrijeme Došašća.

Sljedeće će se hodočašće iznimno održati od 14. do 17. rujna 2017. kako bi se uklopilo u obilježavanje desete obljetnice stupanja na snagu motuproprija Benedikta XVI. Hodočašće će započeti međunarodnim skupom na temu deset godina motuproprija Summorum Pontificum u organizaciji vlč. Nuare, OP i uz podršku Papinskog povjerenstva Ecclesia Dei.

U nastavku donosimo propovijed mons. Samplea i poruku kojom mons. Guido Pozzo, tajnik Papinskog povjerenstva Ecclesia Dei, poziva sve ustanove, zajednice i stabilne skupine vjernika posvećene širenju tradicionalne liturgije da sudjeluju u tome velikom događaju.

I - Propovijed mons. Samplea

Crkva Santa Trinità dei Pellegrini, 30. listopada 2016.

Image: rs20161223164900_samplestpeter.jpg

Hvaljen Isus Krist!

Dok se približava kraj ovoga divnog hodočašća tijekom kojega smo slavili motuproprij pape Benedikta XVI., a kojim se omogućila šira i slobodnija uporaba svete mise prema usus antiquior (lat. drevnoj uporabi), slavimo ga još jednom na današnju veliku svetkovinu Krista Kralja. Duboko smo zahvalni papi Benediktu za njegovu dobrohotnu ljubav prema onima koji su privrženi drevnome obliku rimskoga obreda, i molimo da se time što je vjernicima omogućen najširi pristup tradicionalnoj misi ostvari dubok i trajan učinak na štovanje Boga podjednako u izvanrednome i redovitom obliku rimskog obreda.

Na današnju svetkovinu Krista Kralja naša nas sveta majka Crkva podsjeća koliko Kristovo otajstvo treba biti u središtu našega života i našega štovanja Boga. Mi slavimo našega božanskog Spasitelja kao središte čitave ljudske povijesti i kao onoga koji nam otkriva pravo značenje i pravi smisao našega života. Upravo to otajstvo slavimo u svetoj misnoj žrtvi. Pregledajmo sada zajedno ono što nas [u svojoj poslanici] sveti Pavao naučava o punini objave koju nam Bog želi dati po svome Sinu Isusu Kristu, našem Gospodinu i našem Kralju.

Isus Krist je vidljiva slika nevidljivoga Boga. Po otajstvu utjelovljenja Bog nam se u potpunosti objavio u utjelovljenoj Riječi, svome jedinome Sinu. On je opipljiv znak Božjega milosrđa prema nama, jadnim grešnicima. U ovoj godini Jubileja milosrđa dobro je podsjetiti da u Kristu vidimo utjelovljeno milosrđe. Krist je prisutan u svakoj misi, a na poseban način u trenutku kada prikazuje svoju svetu žrtvu, te u svojoj euharistijskoj prisutnosti, u svome Tijelu, Krvi, svojoj duši i svome božanstvu.

On je prvorođenac svakog stvorenja, prisutan već prilikom stvaranja čitavoga svemira. U predivnoj trilogiji izraza sveti nas Pavao podsjeća da je sve stvoreno po vječnoj Riječi, da je ona prije svega i da sve u njoj stoji. Krist je u središtu Očeve stvaralačke volje.

Krist je glava tijela-Crkve. Crkva je otajstveno tijelo Kristovo, Njegova prisutnost u stvorenome svijetu. Kroz Crkvu Krist ispunja svoju otkupiteljsku prisutnost na zemlji. Mi smo svi udovi toga tijela, kako naglašava sveti Pavao, kojemu je Krist kralj i glava, uvijek prisutan među nama po svojoj riječi, svojim sakramentima i u zajednici okupljenih vjernika. Krista se ne može odvojiti od Njegove Crkve iako mnogi to pokušavaju. Ne možemo imati Krista bez Crkve - toliko je blisko i vječno s njom povezan. Mi, otajstveno tijelo Kristovo, neodvojivi smo od naše glave, našega Gospodina Isusa Krista. Po tome je Crkva univerzalni sakrament spasenja svijeta.

Krist je prvina usnulih. Umrijevši i uskrsnuvši prije nas omogućio je naše uskrsnuće od mrtvih. Ondje kamo je otišao nadamo mu se jednoga dana pridružiti. Njegova je smrt otkupnina za našu smrt, a Njegovo uskrsnuće obećanje novoga života za nas.

Isus zauzima prvo mjesto i sva punina prebiva u Njemu. Njegovu božanstvu, koje je zauvijek sjedinjeno s Njegovom ljudskom naravi oblikovanom u krilu Djevice Marije, ništa ne nedostaje. Isus je punina onoga što svako ljudsko srce može poželjeti. Koje god dobro nastojali postići u ovome životu samo je neznatan odraz savršene ljepote, dobrote, radosti i savršenstva koji prebivaju u Kristu. Svaka kreposna ljudska težnja nije ništa drugo doli težnja za Kristom.

Krist je onaj kojega častimo kao kralja svemira. No naš Gospodin sâm nas podsjeća da Njegovo kraljevstvo nije od ovoga svijeta. Isusovi su učenici to uistinu shvatili tek nakon Njegova uskrsnuća i izlivanja Duha Svetoga na dan Pedesetnice, ne smijemo to zaboraviti. Mi ne živimo za puninu i ostvarenje u ovome svijetu, već se trudimo od ovoga svijeta oblikovati uvijek sve bolji odraz Kraljevstva Božjega. Čitav naš život samo je priprava na puninu Kraljevstva Božjega.

Božje Kraljevstvo, nesavršeno prisutno u Njegovoj Crkvi, čak i u naše vrijeme, također je istinito kraljevstvo. Gospodin nam je rekao da je razlog zbog kojega se rodio i došao na svijet taj da bi posvjedočio istinu. Svi koji pripadaju toj istini slušaju Njegov glas i odgovaraju na njega. Istina koju nam otkriva Krist jest Božja istina, istina našega stvaranja na Njegovu sliku i Njemu nalik, istina vječnoga spasenja koje nam je osigurao svojom mukom, smrću i uskrsnućem. U istini prepoznajemo i živimo život vječni.

Čini se da svijet u kojem živimo svakoga dana postaje sve više sekularan i materijalistički, te da više ne želi priznati vječnu istinu koja se svima nameće. Papa Benedikt XVI. nazvao je to „diktaturom relativizma“. No živjeti bez Božje vječne istine, odnosno živjeti bez Krista, znači živjeti u tami, neznanju, sumnji i strahu. Krist je došao posvjedočiti istinu i osloboditi nas od tmine grijeha i smrti kako bi nas prosvjetlio radosnom viješću svojega milosrđa i svoje ljubavi. Prve riječi Njegova javnog djelovanja bile su: „Približilo se Kraljevstvo nebesko. Obratite se i vjerujte evanđelju!“

Mi ulazimo u to kraljevstvo ljubljenoga Božjeg Sina sudjelovanjem u otkupljenju koje je On za nas postigao svojom krvlju, osiguravši nam oproštenje grijeha. Kako kaže sveti Pavao, Krist je sve izmirio sa sobom krvlju svoga križa. Mi primamo milost toga otkupljenja već u činu krštenja, očišćeni od istočnoga grijeha i posvećeni Božjom milošću.

Vječno otajstvo otkupljenja također se obnavlja svaki put kada sudjelujemo u prikazanju svete misne žrtve. Krist, koji se na oltaru Križa za nas predao istovremeno kao svećenik i kao žrtva, sada se, kroz službu svećenikâ, na beskrvan i sakramentalan način prikazuje kao žrtva na oltarima naših crkava svaki put kada se slavi misa.

Čak i dok visi na Križu našega spasenja, Krist-Kralj slavodobitno kraljuje nad smrću. Njegovo vazmeno otajstvo, uprisutnjeno euharistijskom žrtvom Njegova tijela i Njegove krvi, izvor je našega trajnog posvećenja u bogoštovlju kojim slavimo Boga.

Ta je stvarnost duboko naglašena u svakoj misi, podjednako u redovitome i izvanrednom obliku rimskoga obreda. Ipak, svojim znakovima, simbolima i riječima tradicionalna misa - koju se danas naziva izvanrednim oblikom - priziva tu stvarnost na posebno jasan i snažan način.

Molitve izvanrednog oblika, njegove obredne geste i napose liturgijsko okretanje svećenika za oltarom posve jasno pokazuju žrtveni karakter svete misne žrtve. U izvanrednome obliku nema sumnje da je riječ o činu kojim svećenik i vjernici slave svemogućeg Boga radi njegove veće slave i posvećenja svojih duša.

Papa Benedikt XVI. prepoznao je da redovitome obliku rimskoga obreda, barem u obliku kako ga se na mnogim mjestima slavi, nedostaje takva jasnoća i veličanstvenost. Podsjetio je da nikada ne može doći do prekida s tradicijom te da stoga svaka autentična liturgijska reforma i obnova moraju biti u kontinuitetu sa starim oblikom svete liturgije. Upravo je s tim ciljem - da pomiri Crkvu s njezinom prošlošću - izdao motuproprij Summorum Pontificum.

Želja i volja Benedikta XVI. bila je da se dva oblika rimskoga obreda međusobno obogaćuju kako bi se dogodio pravi preporod svete mise. To je ono što neki nazivaju „reformom reforme“ svete liturgije.

Krajnji je cilj te reforme snažnije pokazati vrhovništvo Krista Kralja u svetoj misi, u kojoj se On predaje za naše spasenje, što je otajstvo koje se ostvaruje u svakom slavljenju mise. Dao Bog da tradicionalna misa cvjeta u Crkvi kako bi mnogi profitirali od toga drevnog oblika rimskoga obreda na veću čast i slavu Krista Kralja, čije su kraljevstvo, moć i slava za vijeke vjekova, amen!

II - Poruka mons. Pozza, tajnika Papinskoga povjerenstva Ecclesia Dei

Skup u organizaciji udruga Giovani e Tradizione i Amicizia Sacerdotale Summorum Pontificum - koji će se iduće godine održati u sklopu hodočašća saveza udruga Coetus Internationalis Summorum Pontificum povodom desete obljetnice stupanja na snagu motuproprija Summorum Pontificum Benedikta XVI. - prilika je da se naglasi uloga toga papinskog teksta koji je ponovno udahnuo život liturgijskim i duhovnim blagima rimskoga obreda u njegovom usus antiquior.

Kako je izjavio Benedikt XVI., i forma ordinaria (lat. redoviti oblik) i forma extraordinaria (lat. izvanredni oblik) rimskoga obreda izraz su lex orandi (lat. načina moljenja) Crkve. Ta dva oblika ni na koji način ne uzrokuju podjele u lex credendi (lat. načinu vjerovanja) niti su suprotstavljena. „U povijesti liturgije postoji rast i razvoj, ali nema prekida. Ono što je prijašnjim naraštajima bilo sveto, to ostaje i za nas sveto i veliko te se ne može najednom potpuno zabraniti ili čak proglasiti štetnim.“ (iz Pisma pape biskupima o uporabi rimske liturgije koja je prethodila reformi iz 1970.)

Valja još jednom jasno kazati da ponovno uspostavljanje drevne liturgije nije korak unazad, već dio budućnosti Crkve koji se nipošto ne može zaniijekati, niti se iz pamćenja Crkve može izbrisati njegovo duhovno bogatstvo i bogatstvo nauka. Uvjeren sam da će tradicionalna rimska liturgija - u Crkvi i u društvu - doživjeti nov polet i nov sjaj.

Stoga pozivam sve članove ustanova pod Povjerenstvom Ecclesia Dei, udruga i trajno prisutne skupine vjernika koji promiču Summorum Pontificum da se u velikom broju odazovu i sudjeluju u ovoj obljetnici koja će se proslaviti u Rimu od 14. do 17. rujna 2017.

U Rimu, 30. studenoga 2017.

o blagdanu svetoga Andrije, apostola